

Bouw nieuwe Wethouder Verheijhal van start

De bouw van de nieuwe Wethouder Verheijhal is begonnen. Verwacht wordt dat de hal begin 2008 wordt opgeleverd.

Wethouder Verheij zelf, weet niet of de nieuwe hal met haar rechthoekige, gesloten bouw, hetzelfde zal uitstralen als de oude, ronde sporthal. Sport is volgens de voormalig wethouder: "Toekomst, plezier en dynamiek. Dat moet het gebouw voor mij uitstralen. Ik ben er niet negatief over, ik vraag het me gewoon af."

Het sportcomplex krijgt een grote

wedstrijdhal, een gymzaal, een multifunctionele ruimte, een denksportruimte, vergaderruimte

en horeca. Onduidelijk is nog of Huub en Jef de versnaperingen mogen regelen in de nieuwe hal.

Mini en jeugdtoernooi mooie afsluiting

De jeugd en mini's hebben op 21 mei het seizoen afgesloten met een volleybaltoernooi. Vrienden en familieleden maakten gretig gebruik van de uitnodiging om mee te doen aan het toernooi. In totaal waren er negen miniteams en vier jeugdteams, waarbij enkele miniteams niet vier tegen vier, maar zes tegen zes speelden. Een gezellige sfeer overheerste in de zaal.

De mini's bezette de zaal van 17.30 tot 19.30. Dat was niet voor iedereen even duidelijk. Zo kwam een speelster van Jeugd 2 rond

kwart voor vijf al de zaal binnen. Vertrok zij weer om vervolgens alsnog te vroeg te komen! Want om 17.30 wandelde de tiener

opnieuw de zaal binnen, terwijl haar toernooi pas twee uur later startte. Tijdens dat toernooi is zij echter niet gespot. Een derde keer naar de hal afreizen was vermoedelijk te veel energie.

Een week eerder sloten de senioren het seizoen af met een mixtoernooi. Waarbij alle teams door elkaar werden gehusseld en onderling wedstrijden speelden.

Geslaagd

Toos, Sendny, Tycho en Douwe hebben hun eindexamens gehaald! Gefeliciteerd met deze overwinning!

Net als alle andere media leeft ook het Albatros Clubblad deze maanden in komkommertijd. Een periode waarin de kat in de boom het nieuws haalt en kranten elkaar nog meer dan gebruikelijk overschrijven. Zo ook het Albatros Clubblad.

Een wedstrijdverslag van CTO

CTO'70 VS. ALBATROS J1

We nemen voorons het wedstrijdverslag tussen CTO Smash 4 en het eerste jeugdteam van Albatros, de uitslag zullen we nog niet verklappen. Het stuk is geschreven door Kees Sluis en is afkomstig uit het clubblad van CTO'70 uit Duivendrecht.

Op zaterdag 21 april speelde CTO Smash 4 in Diemen tegen Albatros 1. Gelukkig was Anne weer genezen en kon weer meespelen. Marouska was

helaas nog geblesseerd. We hadden gelukkig wel een reservespeler, omdat Marissa – die overgekomen is van Almere – kon meespelen. Onze start was echter zwak. **We lieten ons een beetje intimideren door de slagkracht van de drie jongens van Albatros, die er ook nog veel lawaai bij maakten.** Al gauw stonden we op een grote achterstand en die haalden

we niet meer in: 14-25. Toen kwam de tweede set en daarin lieten we zien wat we kunnen. De passes werden beter waardoor er goed gesmasht kon worden. We konden met mooie opslagen goede servicedruk creëren. Zelfs wist Suzanne een paar van hun smashes goed af te blokken. Kortom, we konden de Albatrossers tot 24-24 goed bijhouden. Helaas hielpen een paar

'gelukpuntjes' Albatros toch aan de overwinning: 24-26. We probeerden ook in de derde set dit hoge niveau te halen. Maar dat lukte niet meer helmaal. We maakten een paar foutjes en verloren daardoor ook deze set: 20-25. Een kampioenschap zit er niet meer in, maar dat we talent hebben dat is zeker.

We zien brand en verwoesting. We schrijven Castricum aan Zee, gelegen naast de Amsterdamse camping Bakkum. Strandtent Albatros is niet meer. Zonde.

MAAIKE EN HET VERDWENEN ETEN

Maaile van Jeugd 2 wijst naar een lege pan. Het eten is verdwenen!

De politie wordt gebeld en komt al snel om een onderzoek te starten.

De eerste verdachte is de vader van Maaike!

Maar ook Maaike zelf wordt verdacht!

De dader is gevonden!

Het blijkt de hond geweest te zijn!

Het parkvolleybal was voor R!< al snel weer afgelopen. Mr. Bigfoot ging tijdens de eerste keer in de openlucht sporten, snoeihard door zijn enkel. Zo getuigt deze foto. Inmiddels maken R!< en zijn voet het weer goed.

Jaarlijks zijn er gemiddeld 1,5 miljoen sportblessure, 760.000 moeten medisch worden behandeld. Hiervan belanden 160.000 zelfs bij de spoedeisende hulp.

Zie ook pag. 8

Sporten goed voor kinderen

Sporten heeft een **positief effect op de hersenfuncties van kinderen, zo meldt Chris Visscher van de Universiteit Groningen. Volgens hem is het wetenschappelijk bewezen dat er een relatie bestaat tussen sportprestaties en prestaties op school.**

Het aantal toptalenten in de sport dat op het VWO zit, bedraagt 38 procent. Dat is ver boven het landelijk gemiddelde. Uit onderzoek bleek dat de sporttalenten ook op andere gebieden goed scoren. Daarbij moet worden gedacht aan

zaken als het oplossen van problemen, het stellen (en uitvoeren) van doelen, het monitoren en efficiënt handelen.

Beter rekenen

Volgens Visscher is het onmiskenbaar dat het beoefenen van sport een

positieve invloed heeft. 'Kinderen die op dat gebied actief zijn scoren ook op andere fronten beter. Ze kunnen beter rekenen. Beweging is bovendien van invloed op de cognitieve vaardigheden. Daarover mag geen enkel misverstand bestaan.'

Investeren

Sporten, kortom, stimuleert de ontwikkeling van de hersenen. Visscher: 'Uiteindelijk hoeven

daardoor minder kinderen naar het speciaal basisonderwijs. Dat bespaart de overheid ook nog eens zeer veel geld. Daarnaast is wetenschappelijk aangetoond dat sporten op jeugdige leeftijd bepaalde vormen van dementie voorkomt. Ik zou de overheid daarom adviseren te investeren in sport.'

*Bron: NOC*NSF*

Dames 1 nog zonder trainer

Dames 1 houdt de kring open, nu een nieuwe trainer en coach nog niet gevonden is. Onne is niet meer. De tegenstanders zijn wel al bekend: U.S 4, SVU 1, Amsterdam 4, De Spuyt 1, VCH 1, AMVJ 2, Sm. Velsen 1, Die Raeckse1, Smashing '72 1, Martinus 4 en Roda '23 1

Davey bereikt halve finale Stadsspelen met HolyPunkAdelic

Jeugd 1 speler Davey bereikte begin deze maand de halve finale van de Stadsspelen met zijn muziekband HolyPunkAdelic. Helaas zit een finaleoptreden op de Dam er niet in, de groep werd uitgeschakeld.

De band HolyPunkAdelic bestaat uit vier muzikale tieners. Davey is de drummer van de band, hij vertelt over het hart en ziel van de groep.

Waar komt de naam HolyPunkAdelic vandaan?

“Het is eigenlijk een citaat uit de film Undercover Brother, HolyPunkAdelic werd er toen gezegd. Daar hebben wij

HolyPunkAdelic van gemaakt. Het betekent voor ons gewoon lekker punk en rock muziekspelen.”

Hoe is jullie band tot stand gekomen?

“We zijn een vriendengroep die bij elkaar is gekomen om een band te vormen. Ik vormde al een band met Stefan. Hij kende Mees en Sebastiaan woont bij mij in de buurt, die kende ik ook. Samen vormen we sinds een half jaar de band HolyPunkAdelic!”

Jullie hebben de finale bereikt van de Stadsspelen. Hoe was dat?

“Het was een

hele leuke ervaring. We hadden nog niet eerder in competitievorm gespeeld, dan heb je toch meer zenuwen. Het ging wel goed, maar we speelden te snel we zijn niet door naar de finale op de dam. We hadden er wel meer van verwacht. Veel bandleden kochten na het optreden meteen een biertje.”

Wat zijn jullie doelen voor de komende tijd?

“We willen goede muziek maken, maar tegelijkertijd ook veel lol hebben. Volgend jaar willen

we de Stadsspelen winnen. Op de Dam optreden lijkt ons echt fantastisch. Verder gaan we meer nieuwe nummers schrijven.”

Voor meer info:
www.holypunkadelic.com

De Stadsspelen is een competitie waarin de veertien stadsdelen die Amsterdam rijk is, tegen elkaar strijden voor de eerste plaats. Dit doen zij op verschillende onderdelen: dans, voetbal, koken, quiz en muziek.

De foto's op deze pagina zijn afkomstig van de website van volleybalvereniging Amsterdam. www.vvamsterdam.nl

Lisanne van Bree (15) verliet Albatros, maar houdt ons met haar column op de hoogte.

Jawel na ruim veertig weken bloed, zweet en tranen, kunnen we ons eindelijk verheugen op wel zeven (!) weken zon, rust en uh.. nog meer rust. Het is officieel een feit: de vakantie begint. En nou is het aan mij om te zeggen dat ik er naar uitkijk! Voor de tweede keer in mijn al twaalf jaar durende schoolcarrière. Jaja, ik hield nooit van vakanties.

Want:

Ze zijn langdradig. Saai. En aangezien we altijd in ons zielige, koude en natte Nederland zaten, was er op mijn vakantie maximaal drie dagen zon. Maar sinds vorig jaar is alles anders.

Ik kijk al sinds december uit naar "De Zomervakantie". Jawel. Vorig jaar zat ik lekker met Maya (m'n beste vriendin) op een zeilbootje op de – voor mij- behoorlijk gevaarlijke zee, mijn geweldige rode pet heeft het niet overleefd, en ik, Maya en de rest van de crew maar nét. Als ik midden in de nacht wakker word, in mijn spiksplinternieuwe kamer en in mijn spiksplinternieuwe bed –wat overigens net zo goed de grond zou kunnen zijn. Wat is dat matras hárd! - dan moet ik soms nog steeds denken aan hoe ik de een na laatste avond werd wakker

gemaakt. Ik kwam net op tijd uit mijn slaapbewusteloosheid voordat ik geplet werd onder een tafelblad. Deze was namelijk losgeraakt, toen we op de rotsen liepen. Ik wist niet hoe snel ik buiten moest komen. Dát was echt eng. Naar buiten gaan was trouwens nog een hele klus.

Want ja, als ik net twee seconden wakker ben, dan kan ik nog niet zo goed zien waar ik loop –normaal gesproken val ik al drie keer terwijl ik een gang van school doorloop (en over het algemeen ben ik dan wákker). Moet je nagaan hoe erg dat is als ik nog half slaap - tel daar mijn geweldige evenwicht bij op –j a, ik ben standaard dronken. Ik heb echt géén evenwicht, anyway. Ik stapte dus van het bankje af waarop ik zeeziek lag te zijn. Stapte ik eerst in een gat. Waar ik snel weer uitsprong aangezien het tafelblad weer mijn kant op kwam uh.. vliegen. Daarna, moest ik al mijn evenwicht, hoop en moed verzamelen: ik moest over balkjes lopen! In het pikkedonker! Ach, gelukkig was ik één seconde later boven. Waar Maya met een mega-grijns en twinkeloogjes zat te kijken naar de paniek. Ze vond het geweldig. En, ik moet haar gelijk geven: het was een geweldige situatie die ik nooit meer zal vergeten ☐ Maya; nog bedankt voor die geweldige vakantie!

Maar, om nou weer ff terug te komen naar het nu, ik ga dit jaar weer naar Griekenland! De Tsjechië-vakantie slaan we dit jaar over, na vorig jaar in een hotel te zitten waarin de matrassen nog hárdere waren dan mijn spiksplinternieuwe matras, waar de gordijnrails naar beneden kwamen, en waar je als je een hap brood nam, net zo goed een hand zout kon nemen: verschil proefde je toch niet.

Het enige wat ik ga missen van die Tsjechië-vakantie is de "sleva," juist: uitverkoop. Op vakantie ben ik een meisjesmeisje. De enige paar weken dat ik géén afschuwelijke hekel heb aan winkelen (hier is het alleen maar leuk als je in de Fame terecht komt voor een geweldige CD van Alexz Johnson of Tokio Hotel (Ja, I know: een stel zingende travo's, maar ik

vind hun Duitse liedjes toch écht leuk ☐ hun CD rockt!) of.. wat nog leuker is, een of andere wicca/fantasie shop! De enige winkels waar ik mijn dagen kan slijten met kijken naar beeldjes, posters en sieraden. Zonder naar de prijzen te kijken. (Want dan kom ik tot de conclusie dat ik drie bijbaantjes te weinig heb) maar hé, op Kreta zullen ze toch ook wel leuke/ goedkope winkeltjes hebben? Ja toch?

Nouja, eigenlijk moet ik me daar nog absoluut niet druk over maken. Nee, waar ik mij druk over moet maken, is de heenreis. Ja. We gaan met zo'n vliegend gevaarte. Bijna drie uur vliegen. In een vliegtuig. Krijg nu al de kriebels als ik daar aan denk. Ik heb het niet zo op voertuigen die ik niet zelf kan besturen. (Daarin tegen houd ik echt van mijn fiets, maar auto's, bussen, trams, metro's, vliegtuigen.. brr..) nou zijn er natuurlijk allemaal soorten pilletjes die zorgen dat je niet duizelig wordt, geen wit en stinkend zakje nodig hebt, en die zorgen dat je nog helemaal heel en levend uit een raar voertuig kan stappen. Maar alsnog blijft het een hele happening.

Ach, ik heb al twee keer gevlogen (jaja, daar ben ik trots op! ☐). Mijn zusje gaat voor de eerste keer de wereld van bovenaf bekijken. Zij heeft geen last van auto's en denkt ook geen last te hebben van een vliegtuig. Nou, stiekem hoop ik van wel. Ik bedoel, alleen ziek is maar alleen hé! Kijk, dan heb ik liever een zusje waarmee ik lekker kan zeiken over dat rotvliegtuig. Terwijl de rest van de mensen ons raar aankijkt: driekwart omdat we een rare, onbekende taal spreken, en de andere kwart omdat we de enige mensen lijken te zijn die niets van vliegtuigen moeten hebben. ☐

Jammer genoeg denk ik niet dat mijn zusje ergens last van zal hebben. Ik wel, al ga ik dat waarschijnlijk niet zo bewust meemaken. Van die reispilletjes word je namelijk nogal duf ^^

Fijne vakantie!
Lisanne

Beslissingswedstrijden behoren tot het verleden

Het waren dé wedstrijden van het seizoen: beslissingswedstrijden. Partijen om uit te maken welk team nou echt beter is. Maar die zijn niet meer. Tegenwoordig kijkt men eerst naar het setquotient. Dat zijn de gewonnen sets gedeeld door het aantal verloren sets in de poule. Tijdens de Regioraad van 7 juni werd er echter gepleit voor een herinvoering van de oude beslissingswedstrijden. Een stemming werd om technische redenen vertraagd. Na een koffiepauze kon er alsnog gestemd worden: 63 stemmen voor, 26 onthoudingen en 79 tegen. Tot ziens beslissingswedstrijd.

Mocht dat gelijk zijn, dan wordt het puntenquotient uitgerekend: het aantal gewonnen punten gedeeld door het aantal verloren punten in de poule. Daarna wordt er pas gekeken naar de onderlingewedstrijdresultat(en), het setquotient van de onderlinge wedstrijd(en) en dan het puntenquotient

van de onderlinge wedstrijd(en). Mocht er dan nog geen winnaar zijn, dan komt er een beslissingsset, die gespeeld wordt als een 5e beslissende set. De kans dat het verder gaat dan het setquotient is echter niet zo groot. Weg echte spanning. De rekenmachine is ingeruild voor een mooie avond volleybal.

Barbecue, nog even niet

De Albatros Barbecue vindt nu plaats na de vakantie. Aan het begin van het seizoen. Het feest in het Amsterdamse Bos werd afgezegd wegens gebrek aan Dariush en een overvloed aan regen.

Clubblad editie 6

Aangezien (R)!< in juli ook doet aan vakantie vieren en onder andere op volleybalkamp is, mag u het in die maand stellen zonder clubblad. Halverwege augustus komt vermoedelijk een nieuw clubblad. Bijdragen, suggesties en tips zijn welkom: clubblad@albatros-amsterdam.nl

Kaas

Wat doet een volleyballer, als ie niet volleybalt? Beter nog, wat doe ik, als ik niet kan volleyballen? Mr. Bigfoot zit thuis. Terwijl ik veel liever in het park – al dat niet met regen - tegen een bal aan mep. Maar dat gaat niet, door mijn enkelblessure.

Ik zit thuis terwijl ik doorgaans in de zomer nog meer volleybal dan tijdens het wedstrijdseizoen. Met aardig weer verkas ik naar het Oosterpark, waar naast Albatros nog diverse clubs spelen op andere avonden. Zij spelen alleen bij droog weer. Maar nu doe ik nog even helemaal niets.

Mijn lichaam stuitert de hele dag door, van de energie. Slapen gaat moeizaam (wat een woordkeuze). Ik voel dat ik een vijfsetter aan kan, en tegelijkertijd weet ik dat, dat niet zal gaan. Ik wil spelen, lol hebben, mijn energie lozen en tevens door het spelen weer frisse energie opdoen. Genieten van het spel, van de mensen, van de humor, de mooie acties en alles wat er maar bij komt kijken, ik wil het zien en beleven.

Goed, noem het een verslaving, noem het liefde, noem het ergens helemaal in opgaan. Noem het verwoed zijn. Maar deze sport niet kunnen spelen, überhaupt niet kunnen sporten, het is, het is kaas. En dat is mijn eigentijdse synoniem voor één of ander scheldwoord. Niet vriendelijk en ja, dit is vast en zeker overdreven. Het leven is meer dan onze sport alleen. Het gevoel voelt zich gesterkt door het gevoel op zich, ik stel me aan. Maar voor nu, is het kaas. En voor later? Later is het gewoon weer volleyballen.

R!<

COLOFON
Het Albatros Clubblad wordt uitgegeven en samengesteld door Rik Burger.

Dit nummer is mede mogelijk gemaakt door: Davey

Raabe, Maaïke Steenberg, VVAmsterdam, CTO'70, Brian Simons, NOC*NSF en RTVNH.

De redactie/uitgever aanvaardt geen schade

die door deze uitgave mogelijkwerwijs is veroorzaakt. Niets uit deze uitgave mag worden veeveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze

dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

clubblad@albatros-amsterdam.nl
© Albatros Clubblad 2007